

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

înă 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

înă 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Politica „independentă” ...

„Cuvântul acesta nu ne aparține; l-au produs alți ziar românești, care — observăm în treacăt — au revenit, cu privilegiul micșorării formatului, la un laudabil principiu: de a nu mai încerca să substituie conducerea prin presă conducerii prin șefii, cari sunt cunoscuți și posedă încrederea națiunii.

Acești șefi au făcut însă și mai fac politica, care și după părerea aceluiași ziar nu-i „independentă”.

Formula aceasta de „independentă” poate măguli credința celor-ce, rămași în neuitarea sentimentelor de o pseudo-mărire clasică-română, pot crede că-i politică a rămâne singur și a căde ori a învinge — tot singur.

Vorba este, că noi nu putem risca salvarea intereselor noastre prin admiterea unei astfel de politici de *aut-aut*; vorba este că noi trebuie să ne dăm toată silința să ne producem condiții cât se poate mai bune de *reusită*, pe care *singur* o căutăm; vorba este, că fiind conștientă această căutare, este absurd a *re-lasa alianțele folositoare*.

Și în alt sens nu putem și nu vrem să înțelegem obiecțiunea, că politica noastră nu ar fi „independentă”, decât în aceasta: că am căutat și căutăm aliați, pentru-că de alte idei și tendințe tocmai în anii din urmă în nici un moment politica noastră nu a fost făcută independentă.

Dacă ni-se va zice și de astă-dată, că în vrem se înțelegem fals, că în conștient „întotochiam” — de câte ori nu sîntem pregătiți să mai auzim asta! — trebuie de mai înainte să răspundem: vina că noi nu putem primi de altfel obiecțiunea pretenției lipse de „independentă” — este faptul, că cei-ce au făcut-o nu s'au ținut datori să explice lămurit. Ei au aruncat-o în treacăt, deși ar fi trebuit să arată, că — în cas că ea ar fi basată — ea este de sigur și mult mai importantă, decât să nu merite cercetare specială, o critică serioasă.

În schimbul(?) acestei politici ni-se recomandă pură și simplă „afirmare în viața publică”, ca-și-cum această afirmare în chestia limbii, în comitate, în comune nu ar fi numai o parte a lucrărilor, pe care totdeauna ni le-am cerut, ca-și-cum ar fi fost pe-un timp, în care s'ar fi renunțat la această parte de sigur importantă a lucrărilor celor-ce consecuenți se țin de programul național!

Am văzut din contră, că realizarea acestor principii tocmai prin luptele din urmă și-au găsit tot mai mulți luptători. Și anume nu numai între inteligenți, ci, cei foarte îmbucurător, și în poporul dela feară. Din acest punct de vedere, este, de sigur, foarte caracteristic, că — de pildă — la un apel al unei foi pentru popor, care ni întreba cele opt mii de cetitori români, ce lege se li-se traducă în al doilea semestru al acestui an, majoritatea cererilor era pentru — *legea de naționalități* pe care voesc să o cunoască bine, pentru-ca să o și îmbrăce; și este de sigur eărăși caracteristic, că se înmulțesc casurile în care lupta din comunele rurale pentru cucerirea conducerii comunelor dă rezultate mai îmbucurătoare. Curentul național se aprofundează și cuprinde tot mai mult teren, produce tot mai multe apte naționale.

Ar fi deci o necunoaștere a acestor tări, dacă s'ar susține, că în hatrul unei politici, care nu-i „independentă”, s'a neglijat aceea ce pare că ar forma *singurul* cuprins al politicii „numai pe propriile picioare etc...”

Mai rămânea lupta în congregațiile comitatense, în comitate. Cine a cerut

vre-odată ca ea să înceteze? Cine nu a zis totdeauna, că ea trebuie purtată cu mare stăruință? Nimeni! Din contră totdeauna s'a accentuat valoarea ei și ca o școală politică, ca o luptă de trezire. Și cei-ce nu o poartă, cei-ce sunt dispensați de ea, comit o crimă asupra prezentului și viitorului politic al poporului nostru.

Ar fi însă fatal să credem, că numai aici și nu aiurea avem să luptăm; ar fi o nenorocire să crează cineva, că între granițele comitatului, ori cel mult ale teritoriului român din Ardeal și Ungaria are să rămână, să se limiteze lupta...

Pentru-că, limitându-se astfel, ea va da cu mult mai puține rezultate, decât cred cei-ce, urând politica „dependentă” (!), încearcă a-i lua din valoare, sporind valoarea celei din comitate, într'un chip ceva exagerat.

Câteva pilde ne vor arăta mai lămurit ce voim să zicem.

În congregațiunea comitatului Sibiiului, avem de pildă vre-o 50 Români față de alți membrii în număr de mai mult de 300.

La Brașov avem vre-o 22 față de vre-o 160 de alți membri.

Evident, sîntem puțini, dar' în tot cazul de-ajuns ca să obținem rezultate morale frumoase, să ne cerem dreptatea, mai ales că Sași nu au nici un interes să nu ne facă dreptate, deși dispunând de majorități, ar pute, de-ar fi și ei brutali, să ne facă și nedreptăți.

Dar' aiurea nu putem conta nici pe un dram de bunăvoință ori pe simțul de dreptate.

Ce vor face, de pildă, în comitatul Treiscaunelor protopopul și doi parochii, singurii membri ai congregației?

În congregația Turda-Arieșului sînt vre-o 35 de membri români, care stau în fața a vre-o 240 membri de alt neam, și încă de ce neam! Lupta este grea, de prezent ea poate să nu aibă nici rezultate, și totuși — ea trebuie purtată.

La Sătmăr stau 26 membri români la sfat cu peste 560 străini, pe care cei 26 au misiunea să-i convingă, că dreptatea este decora omului politic!

În Bihor găsim un număr de luptători și — viitori luptători mai mare, ei sînt vre-o 60 față de un precumpănitor public de Jidovi și Unguri, de peste 500 de inși (Jidovii sînt 95 cu totul!)

La Arad poți conta pe vre-o 40—45 voturi, care în chestiuni politice ar fi sigure. Marele rest de peste 400 de voturi este o prea serioasă pedecă de a obține rezultate practice.

Dar' exemplele sînt destule!

Ele ne dovedesc, că încercarea de a concentra atenția numai asupra luptei în comitate nearisată pe un teren, pe care putem lupta foarte energic, dar' — deocamdată fără nădejdi de succese practice.

Pentru-că situațiile sînt inegale.

Prin împărțirile nedrepte ale cercurilor de alegere și prin terorismul corupției administrației, elementul „alcătuitor de stat” s'a îngredit și aici cu forțe serioase. Așa de bine s'a îngredit, încât, după cât știm noi, numai în țeara Făgărașului — unde însă proverbialul tîndală cărmuește încă viața locală — avem o majoritate de vre-o 15—20 voturi, puse în fața a 96—98 de Sași, Jidovi vre-o 33 și Unguri vre-o 36.

Disproporțiunile cifrelor arătate vor fi fost și vor fi încă o cauză, că în comitate descurajarea a împedat și împedă încă — deși nu pretutindeni — desvoltarea unei activități mai vii? E de admis. Dar' ce cauze au împedat-o la Făgăraș, unde sînt „moderați”, care con-

duc și care aderează *eo ipso* la politica „independentă”?

Să nu ne amăgim deci din neștiință, cu voea ori fără de voe, să nu credem, că „afirmarea” în comitate este leacul universal al tuturor suferințelor, să nu credem că ea ar pute înlocui cu succes politica actuală, căreia i-se face obiecțiunea neintemeiată, că nu ar fi destul de reală.

În decursul expunerilor noastre am arătat și o repeți: lupta în comitate este de o mare importanță, ea trebuie trezită unde nuse poartă, întefită unde se poartă și fructificată cât se poate mai cu succes pentru ideile și scopurile naționale generale.

De altă parte nu putem concede, că chiar și astfel făcînd, am pute să ne mulțumim cu atîta.

Ce am făcut până azi, felul cum s'a lucrat și pe terenul acelei politici, căreia în necunoștință de cauză i-s'a zis că este „dependentă” (!) de factori neche-mați (!), nu-l putem părăsi.

Extra et intra muros, între granițele țerii vom lupta în comune, în comitate, ori unde avem încă loc, dar' și afară de granițe vom lucra luminînd lumea asupra luptei noastre, invocînd spriginul ei moral și prețios și făcînd tot posibilul, ca nici în lăuntru, nici în afară să nu scază conștiința importanței noastre în aceste locuri, care în mâinile noastre se află.

Dar' pentru-ca această lucrare să succeadă, nu putem părăsi nici un mijloc al luptei de până acum, dar' ori-ce adaus la mijloacele ce avem trebuie să-l cultivăm, să-l introducem.

Această procedură abia ne va duce spre timpurile, în care vom pute face fără teamă de perderi și o politică — absolut „independentă”!

Contra naționalităților. Guvernamentalul „Pesti Hirap” dela 18 Iulie n. sub titlul „Balcanul se mișcă”, advertisează „continuarea nebunei politici a monarchiei austro-ungare, care promovează interesele panslavismlui”

„E o adevărată sinucidere” — zice „Pesti Hirap” — ceea-ce Austria comite cu politica slavistă. Își nimicește puterile de rezistență și sporește pedecile existenței sale.

„Austrie germană și Ungarie maghiară este fortăreață de care se frîng nisuițele panslavismlui și a celorlalte naționalități distrugătoare de stat”.

Prin urmare: Nemții să sugrume naționalitățile din Austria, ear' Ungurii pe cele din Ungaria, asta ar fi concludia foli guvernamentale maghiare.

Ungurii și metropolitul Blajului.

Foile clujene ce ne sosese azi aduc o epistolă a inspectorului de școale Téglás Gábor, care referitor la corespondența românească a metropoliei cu inspectoratul școlar din comitatul Turda-Arieș, declară următoarele: actele oficiale scrise în românește și trimise de consistor inspectorului școlar, sînt anteriorae instalării I. P. S. Sale metropolitului Dr. V. Mihali; de când I. P. S. Sa este în Blaj, consistorul corespundează ungurește cu autoritățile maghiare.

Lupta în comitate. În legătură cu primul nostru articol din numărul de azi, anunțăm că vom începe publicarea listelor membrilor români din congregații, virilști, funcționari și aleși. Aducînd la cunoștința întreg publicului român numele lor, sperăm că opinia publică îi va silă pe ici pe colo, îi va îmbărbăta însă peste tot să primească cu zel lupta ce sînt datori să o poarte.

Luînd inițiativa acestor publicații credem că am făcut un bun serviciu pentru progresul ideii de a întefi luptele în comitate.

Recomandăm comunelor române și tuturor celor interesați să și ceară stimărilor domni membri în congregații ca ei să le și facă serviciile naționale, de care au lipsă.

Prințul Bulgariei osândit aspru. Se pare că atentatul săvîrșit contra lui Stambulov va însemna și plecarea din Bulgaria a prințului Ferdinand. Pentru-că acum, când tot mai mult se învederează complicitatea dacă nu a guvernului, apoi a poliției la tot cazul în crima săvîrșită, puterile cari îl susțineau pe prințul, se lapădă de el, îl osăndesc aspru de tot.

Astfel ministrul de externe austro-ungar a împuternicit pe „Neue Freie Presse” să publice următoarele:

„Guvernul austro-ungar nu esită a acusa pe prințul Ferdinand și pe guvernul bulgar de complicitate morală în asasinatul săvîrșit contra lui Stambulov”

Într'aceiași timp „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” și „Hamburgische Korrespondenz” unul, cel dintău, scrie un articol veninos contra prințului Ferdinand ear' cestalt zice:

„Prințul Ferdinand și guvernul său cu greuse vor pute desvinovați de acuzațiunea, că au fost complici ai asasinatului comis contra lui Stambulov. Este acum indiferent dacă prințul va pute exopera, să fie recunoscut din partea Rusiei; lucrul principal este, că considerațiunile pentru dînsul au scăzut foarte în statele civilisate”.

„Temps”, organul guvernului francez, de asemeni scrie contra prințului Ferdinand și a guvernului său.

Foile maghiare, care îi erau prințului prietene credincioase, îl numesc acum netrebnic, ingrăt și aproape asasin.

Generalul Traian Doda.

Dela unul dintre redactorii nostri, care a plecat la Caransebeș să ne reprezente la înmormîntarea marelui general, primim următoarea corespondență:

Caransebeș, 6/18 Iulie 1895.

Înmormîntarea generalului Doda va avea o imposantă înfățișare.

Inteligența din loc își face conștient datoria, constituindu-se într'un comitet *ad hoc*, care prepară toate amănuntele.

Acest comitet se compune din următorii domni:

Ilie Curescu președinte, Iosif Bălan, secretar, Ioan Ionaș asesor, Traian Barzu asesor, Patrichie Drăgălina profesor, Gerasim Sirbu, profesor, Petru Ionescu, profesor, Adrian Diacon, arhitect, Teodor Păcatian, publicist, Andrei Ghidiu, protopop, Dr. Constantin Popazu, medic, Dr. Traian Bădescu, protodiamon, Ioan Bartolomei, senator municipal, Alexandru Balaș, magistr silvanal, Alexandru Diaconovici, forestier.

La dinșii găsești și cea mai deosebită atenție pentru a primi informațiunile ce le ceri.

Dintre acestea vî transmit încă o serie, relative la catastrofa finală a celebrului răposat. El a murit Marți, tocmai la orele 2 și 10 minute.

Greșala cu telegramele, care au anunțat în două feluri, două date, se explică așa. Prima telegramă spunea, că generalul moare, e în agonie, ear' oficiile telegrafice au scris, că a murit. Astfel s'a întîmplat, că și „Tribuna” și „Dreptatea” a fost indusă în eroare; ba în „Dreptatea” necrologul apare înainte de a-și fi dat generalul ultima răsuflare. Serviciu ungurec, și pace!..

Secționarea cadavrului au făcut-o Dr. Constantin Popazu, medic de casă al generalului și Dr. V. Olariu, medic cercual,

asistînd ca însărcinați ai familiei domni Andrei Ghidiu, protopop și Adrian Diacon. Inima a fost de o mărime extraordinară, creierii au cântărit 1375 grame.

Decorațiunea camerei mortuare a îngrijit-o societatea „Pietas” din Timișoara. Păreții și podelele sînt căptușite cu negru; generalul este îmbrăcat în uniformă de gală: un trup mic, din care a dispărut un mare suflet; o mulțime de lume, mult popor vine să vadă rămășițele pămîntești ale lui.

Un duh de profundă pietate i-să lasă pe inimă când intri în mica odaie, în care luminează sombru patru mari făclii, în care lumina zilei, oprită de postavurile negre, nu intră.

Pentru conduct se fac pregătiri, care nu se pot ști încă toate. Cîteva știri vi-le pot transmite deja astăzi.

Comanda militară din loc a pus la dispoziție atîția ofițeri și atîția soldați, cîți vor fi de lipsă pentru aranjamentul conductului. Comanda de corp din Timișoara trimite musica militară, care sosește Vineri dimineața. Toată garnisoana din loc va asista la înmormîntare.

„Comunitatea de avere” a fostului conștinu militar asemenea a pus și ea la dispoziție personalul său.

Magistratul orașului a decis într'o ședință extraordinară să arboreze steagul negru, să se depună o coroană cu inscripție românească și să iee în *corpore* parte la înmormîntare.

Azi la amezai s'a putut împărți și programa înmormîntării. Se poate ca ea să sufere o modificare mică, adăugîndu-se la punctul IV. și alți oratori, pe lângă dl Ioan Ionaș.

Eată și

Programa

în mormîntării Ilustrății Sale a domnului general Traian Doda, în ziua de 7/19 Iulie 1895.

I.

Conductul funebrel pleacă la orele 5 d. a., dela casa defunctului, din strada Orșovei, înaintînd prin strada Elena, strada Maria-Teresia, piața Maria-Teresia, piața Francisc-Ferdinand, strada Traian-Doda, strada bisericii și strada Ovid și face 4 stări, anume:

1. la crucea mare, din Piața mare;
2. la crucea din Piața mică,
3. la crucea din strada Bisericii și
4. la crucea din strada Ovid.

II.

Ordinea conductului funebrel.

În fruntea conductului merge un oficer domestic al societății „Pietas” din Timișoara. Urmează apoi:

1. Comandantul militar al conductului, dimpreună cu jumătate din trupele conșignate pentru onorurile militare.
2. Capela militară a regimentului de infanterie nr. 61.
3. Corurile vocale.
4. Baieții îmbrăcați în stihare, formînd 2 rînduri paralele, în frunte cu crucea cea mare și cu praporii.

5. Corpul purtătorilor de cununi, designați de corporațiuni, pentru ducerea cununilor.

6. Carul cu cununi.

7. Pontificatele cu asistența preoților și a diaconilor slugitori.

8. Carul cu sicriul răposatului, însoțit la dreapta și la stînga de suboficieri regimentului, comandați în acest scop de un oficer, de ofițerii domestici ai societății „Pietas”, de codrenii designați din partea comunității de avere și purtătorii de masalale.

9. După sicriu rudeniile, ofițerii, delegații corpurilor și publicul jeltor.

10. Conductul îl încheie a doua parte a ostășimii conșignate.

III.

După depunerea sicriului în biserica cu hramul sfîntului Ioan se va săvîrși ceremonialul funebrel.

IV.

După serviciul așezării în mormînt rostește dl asesor consistorial Ioan Ionaș un cuvînt ocașional, corurile întonează câte o cîntare ocașională, apoi sicriu se depune în cripta familiară din cimiterul gr.-or. român.

Comitetul aranjator.

O curioasă perplexitate a fost — adunarea datelor biografice pentru a fi comunicate presei. Se ştiau generalităţi, dar nu amănunte. Amintiri interesante s'ar putea culege; şi sunt oameni, care promit că vor scrie.

Pentru moment vă transmit o biografie apărută într'un calendar. Biografia a fost scrisă de doi amici ai generalului:

Traian Doda s'a născut în comuna Priipeţ de lângă Mehadia, în 29 Iulie 1822.

După absolvirea şcoalelor populare din Mehadia, a frecventat academia militară (cursul superior) din Wiener-Neustadt, unde a fost unul dintre cei mai buni şcolari.

La 23 Sept. 1842, îndată după absolvirea academiei militare a primit gradul de sublocotenent de clasa primă, în armata cearo-rogală.

La 1848 în calitate de căpitan a luat parte la cernarea Veneţiei şi tot în acel an a fost numit căpitan în statul major la comanda militară din Timişoara.

La 1849 a luat parte la războiul civil în trupa, care a operat din România înspre Ardeal, şi în urma vitejiei sale ce a dovedit-o în lupta de la St-Giorgiu (în Sécume) a fost decorat cu crucea pentru merite militare.

La 1854 şi 1855 cu ocaziunea războiului contra Rusiei, făcând parte din corpul de armată austriacă, care a ocupat România, a fost la Bucureşti sub comandantul Coronini.

La 1857 a avansat la rangul de maior. La 1859 era maior la corpul de armată, care a operat în Dalmatia.

La 1864 Maiestatea Sa Regele nostru fiind la Veneţia, Doda, care în calitate de subcolonel şi ca comandant de piaţă pe lângă Feldzeugmeisterul Aleman, a condus pe Maiestatea Sa de i-a arătat fortificaţiunile intrătată şi-a câştigat graţia Maiestăţii Sale, încât în acelaşi an, afară de rind, i-a conferit epoletele de colonel.

La anul 1870 a ajuns la gradul de general. Dela 1 Octomvrie 1872 se află în retragere, ear de-atunci locuieşte în Caransebeş, lucrând necurmat în interesul poporului din toată graniţa. La înfiinţarea comunităţii de avere şi la câştigarea munţilor şi pădurilor în valoare de vre-o 16 milioane, a luat parte totdeauna activă. Dela înfiinţarea comunităţii de avere se află în fruntea acesteia, ca preşedinte fără nici o remuneraţiune. Administraţiunea sub conducerea lui e exemplară, aşa încât însuşi fostul comisar regesc Tabajdy a trebuit să mărturisească, că ar fi de dorit, ca statul să-şi iee exemplul dela comunitatea de avere.

Ori unde-l reclamă interesele poporului grăniţer, el totdeauna se pune în fruntea mişcării. De aceea poporul îl iubeşte, ba i-se închină chiar.

Dela 1874 încoace a fost neîntrerupt reprezentantul în dietă alor 100.000 de foşti grăniţeri.

În repetite rânduri a condus deputaţiuni la Maiestatea Sa, în cauze ce priviau foarte desaproape pe foştii grăniţeri, câştigându-le mai multe favoruri.

Telegramele de condolenţă au început a sosi. Ele poartă urmele marelui autorităţi de care numele lui se bucura. Până în momentul de faţă (Joi 3 ore p. m.) au sosit dela Lipova cu mai multe scrisorici; din Mehadia dela Dr. Vuia; dela St.-Pölten dela maiorul Iosif Bacilă; dela familia maiorului Iacobici din Alba-Iulia; din Orşova dela mai mulţi notabili; din Braşov dela dl profesor Nicu Popovici, alta dela G. B. Popp; din Timişoara dela redacţia „Dreptăţii”; din Sibiu dela „Tribuna”; dela Alexandru Mocsonyi din Belean (unde se află la rude).

Din România cea dintăiu adresă de condolenţă este a secţiei Ligei din Băcău.

Eată-o:

„Pătrunşi de o adâncă durere, pe care o simţim când vedem că luptătorii aprigi pentru drepturile naţiunii române dispar, depunem o lacrimă ferbinte însoţită de omagii referitoare la mormântul ilustrului bărbat, care în toată viaţa sa a protestat contra imputărilor ce se aduceau Românilor.

Bacău, 6/18 Iulie 1895.

În numele comitetului Ligei:
Danil C. Klein.

Redacţia „Tribunei” a depus coroană, pe a cărei panglică este scris: „Marelui Român şi bravului general Traian Doda. Redacţia ziarului „Tribuna”.

Cei cari au trăit în intimitate cu regretatul general, spun că dînsul ar fi scris de mult un memoriu politic, menit să fie publicat numai după moartea sa. A dispus anume să se tipărească în Germania, să fie răspândit astfel în toată Europa.

Memoriul ar cuprinde multe reflecţiuni privitoare nu numai la politica noastră, a Românilor, ci se ocupă cu întreaga politică a monarhiei, făcând reflecţiuni şi asupra politicii militare.

Se aşteaptă cu mult interes ca cei îndrăginiţi de generalul să fie legatarii săi testamentari, să dea la lumină memoriul, care de sigur va face mare senzaţie.

Înmormântarea.

Despre înmormântarea întemplată ieri după amiază, primim următoarea telegramă:

Caransebeş 20 Iulie 1895.

Conductul a fost imponent, cum nu s'a mai văzut la înmormântarea nici a unui Român. Mii de oameni lacrimând au petrecut cociugul. Corul din Lugoj, condus de dl Vidu, a cântat cu o răspusă jale.

Cociugul aproape întreg a fost acoperit de o coroană mare de pansele, ear îndărătul carului mortuar un alt car plin de cunună admirabile. Doue cununii aveau panglică tricoloră.

Îndărătul cociugului mergeau membrii familiei, apoi locotenent-mareşalul Seracin, magistratul oraşenesc întreg, membrii comitetului comunităţii de avere, corpul profesoral, felurite Reuniuni, o delegaţie a Ligei din Bucureşti, precum şi o numeroasă delegaţie din Arad.

Serviciul funebru l-au făcut 8 preoţi, asistaţi de alţi 30 preoţi din toate părţile Banatului. Delegaţi au sosit din toate părţile locuite de Români.

Ordinea a fost menţinută de pompieri în loc, ajutaţi de poliţie.

Când convoiul ajunge la biserica din deal, în ese spre întâmpinare episcopul Nicolae Popa, în mare ornat şi cu imponentă asistenţă. Bunul episcop, tovarăş de luptă al răposatului, primeşte cociugul în uşa bisericii.

S'a început apoi un serviciu mare funebru, oficiat de însuşi episcopul. Cântările de jale le cântă tot corul din Lugoj.

Sînt trecute orele 6, când convoiul pleacă spre cimiter. Într'acest drum, la o stare cântă corul din Caransebeş. La mormânt a cântat, dînos, de a stors lacrimile tuturor, corul din Lugoj.

Preacuvioşia Sa arhimandritul Filaret Mustea a ţinut o cuvîntare, în care a schiţat viaţa marelui răposat, insistînd cu deosebire asupra părţii etice, scoţînd în relief caracterul bărbătesc: vitegia şi înţelepciunea lui Traian Doda ca soldat şi marea lui iubire către neamul românesc, cărui atîta adoraţiune îi păstra.

La criptă a vorbit asesorul consistorial Ionaş, arătînd jalea ce simt toţi Românii, când se coboară în mormânt trupul celui mai adorat învăţător, părinte şi frate.

Momentul aşezării în groapă a cociugului a emoţionat adînc pe mîile de jălnici.

Soarele apunea, când cele două salve ale soldaţilor, cari făceau onorurile fostului general, anunţau sfîrşitul ceremonialului funebru.

Seara tîrziu, străzile încă sînt pline de publicul numeros, atît fericiţi, cît şi inteligenţi, venit să-şi facă ultimele onoruri lui Traian Doda, marelui Român şi generalului neîntrecut.

Crima din Sofia.

Azi, Sâmbătă, după amiază, la 3 ore va fi înmormântat în Sofia cel mai mare om de stat al Bulgariei, pe când în acelaşi moment 200 de Bulgari din cele mai bune straturi sociale, cum zice depeşa „Agenţiei Balcanice”, sosită ieri dimineaţă la Praga, vor petrece la sunetul valsurilor vesele în restauraţiunile expoziţiei etnografice de acolo. Ce ironie, ce nepăsare, faţă cu cel-ce cu atîta energie rară apăsă independenţa Bulgariei!

Întru rectificarea depeşei de ieri despre împregiurările, în care este aşezat cadavrul marelui om de stat, adăugăm, că depeşa nu este trimisă de guvernul bulgar, ci reproducerea depeşei particulare a lui „N. W. Togblat”. Mai departe nu numai mâinile proprii lipsesc de pe corp, ci şi braţele, aşa încît numai mâncările fracului sînt încredinşate peste piept. Tot aceeaşi depeşă particulară spune, că în cauza urmării unuia dintre asasinii, poliţia a refuzat orice lămurire; mai departe, că la săvîrşirea atentatului priviau dintr-o departare şi mulţi alţi inşi, nu numai poliţişti şi totuşi nimeni n'a venit într'ajutor.

Judele de instrucţie a zis unui ziarist, că până acum sînt arestaţi doi vizitii; unul fasiozează, că într'adevăr într'una din străzile laterale a luat în trăsura doi din asasinii, şi mîna iute cu ei, dar nu vrea să ştie că cine au fost. Judele de instrucţie nu vede nimic compromiţător în acest fapt. Halev, pe care Stambulov l'a designat ca unul din omorîtorii, încă nu e descoperit, cu tot cordonul ce a tras guvernul în jurul oraşului „pentru a nu eşi şi a nu intra nimeni”.

Cîtă silinţă îşi dă guvernul şi administraţia sa spre a lăpăda dela sine răspunderea, reese şi din împregiurarea, că dl Stoilov a scris corespondentului lui „N. Fr. Presse” o scrisoare, în care apăsă procedura căpitanului poliţienesc Morfov.

„Îndată după făptuirea crimei — zice dl Stoilov — justiţiei i-s'a dat ordin a cerceta afacerea. Poliţia îndeplineşte strict toate ordinele judelei de instrucţie, dar ea însuşi nu conduce instrucţia. La d-ta vin oamenii să-ţi spună fel şi fel de amănunte despre crimă, dar la autorităţi nu vin. De ce n'a venit deputatul Kraiev la judele de instrucţie să spună ce ştie, cum i'a povestit d-tale lucrurile? Soţia adjutantului principelui i ea spre pildă zice, că a văzut pe criminalii puţin înainte de săvîrşirea faptei şi că i'a întipărit bine trăsăturile feţelor lor, şi totuşi bărbatului ei nu i'a venit în minte de a ajuta autorităţile. În mod cu totul întemplantor am aflat despre aceste lucruri şi le-am comunicat judelei de instrucţie”...

Foarte interesantă descoperire a ministrului-prezident despre Flügel adjutant-ul principelui Ferdinand.

Ziarul oficios german „Vossische Zeitung” atacă foarte vehement pe prinţul, spunînd că numai poziţia sa de prinţ domnitor îl acopere de urmărirea din partea procurorului.

În tot astel de sens, dar cu vorbe mult mai aspre scriu foile berlineze mai independente. „Neueste Nachrichten” inspirat din cercurile bismarkiane, scrie spre pildă: „Nici actualul ministru bulgar, nici prinţul care nu e încă recunoscut de Europa nu sînt factorii potriviţi pentru ocrotirea autonomiei ţerii. Puterile mari, cari au creat în 1878 Bulgaria autonomă, nu s'ar pute substrage dela datorinţa de a chib-zui earăşi asupra chestiunii de existenţă a Bulgariei şi a preîntimpina ca să nu devină earăşi focarul îngrijirilor grave”.

Ziarul acesta, întocmai ca şi „Vossische Zeitung” cere cu stăruinţă, ca ambasadorul german la Viena, contele Eulenbarg să se întoarcă imediat la postul seu, „nu numai din cauza întemplantărilor bulgăreşti, ci şi pentru că favorizarea slavismului în Austria trezeşte îndoeală justificată despre existenţa şi mai departe a triplei alianţe şi a valoarei ei adeverate. Locţiitorul ambasadorului, contele Lichnovski, prin înscrisurile sale sta foarte aproape de marea Loierme cisleitana, de aceea se naşte întrebarea, intrucît posedă el nepreocuparea recerută pentru a observa cu pătrundere şi în tot cuprinsul lor stările din Austria”.

Într-o corespondenţă din Berlin a lui „Politische Correspondenz” se accentuează, că atentatul asupra lui Stambulov a produs sentimente de cea mai mare indignare în capitala Germaniei. Dacă crima este o faptă a inamicilor săi politici, precum se crede deo-amdată în Berlin, ea apare cu atît mai regretabilă, cu cît în acest caz simpatile şi aşă mult ştirbite către Bulgaria ar încerca o nouă puternică sgduitura.

Întru întregirea depeşei din Berlin publicată ieri despre abdicarea prinţului Ferdinand, mai este de adăugat următoarele, ce „Bürou de Correspondenţă” din considerăţii de economie nu ni-a trimis:

„Indignarea contra prinţului şi ministrilor sei — zice telegrafal oficios din Berlin — continuă mereu şi i-ar găsi şi o expresiune diplomatică, dacă nu s'ar pără (cercurilor normative) mai potrivit, a aştepta mersul şi dezvoltarea stărilor bulgăreşti din lăuntru şi din afară. Cu încordare se aşteaptă desvîluirile, care Stambulov le anunţase pentru cazul morţii sale acum de cîrînd. Că prinţul Ferdinand priveşte cauza sa ca pierdută moraliceşte, dovadă este, precum judecă lumea aici, şi faptul, că stă liniştit în Karlsbad, pe când consideraţii de prudenţă şi de bunăcuviinţă îi prescriu a merge acasă”.

Doamna Stambulov a primit telegrame de condolenţă între altele şi dela prinţul de Wales, din partea guvernelor Engliterei şi României.

Şi ea se nu rămînă şi această dureroasă şi plină de scene dramatice întemplantă fără un incident caraghios, cum adese-ori vedem, reuniunea ziariştilor maghiari din Budapesta Otthon, şi ea „a crezut de datorinţă” a

trimite pe cociugul lui Stambulov o cunună cu panglică tricoloră ungurească.

Ultima depeşă spune, că cavasul Gun-eio a murit şi el în urma rănilor căpătate.

Stambulov.

Ştefan Stambulov s'a născut în Tirnovo din părinţi săraci. Studiile sale i-le-a început în oraşul seu natal, de unde s'a dus la Odessa, primit fiind într'un seminar de acolo. Era unul dintre cei mai şirgincioşi elevi. Pe timpul cînt a stat în Odessa a intrat într-o societate de nihilisti, în urma căreia a fost exclus din seminar şi expulsat din Rusia.

Reîntorcîndu-se la Tirnovo, a luat parte activă la pregătirile pentru o răscoală în contra Turcilor. Lucrările lui n'au avut succes şi astfel decepţionat a trecut în România, unde comitetul revoluţionar bulgar a putut mai cu uşurinţă continua activitatea sa. În Bucureşti a luat parte la toate adunările şi în tovarăşie cu Cristo Botev şi Liubev Caravelov a redactat o foaie revoluţionară.

La războiul ruso-turc el n'a luat parte, ceea ce a mîhnit amar pe amicii săi adeverăţi, ear contrariilor sei politici li serveşte ca argument pentru negatîrii smului Stambulov. După liberarea Bulgariei, Stambulov a în at în serviciul statului, ocupînd o funcţie în ministerul de interne. La anul 1879 a ajuns membru în Sobranie şi în cîrîndu president. În poziţia aceasta a fost şi pe timpul detronisării principelui Battenberg. După expulsiunea principelui a publicat o proclamaţie către poporul Bulgariei, în care s'a declarat pe sine de locţiitorul principelui şi din 23 August 1886, adică dela abdicarea principelui Battenberg, până în 14 August 1887, alegerea lui Ferdinand, a fost autoatul Bulgariei. El a stat în fruntea regentei care s'a compus în ziua de 7 Septemvrie 1886 şi a constatat din: Stambulov, Mutkurov şi Radoslavov. Regentii au convocat pe ziua de 10 Sept. Sobrania, pentru-ca să aleagă principe nou. Cu acest privilegiu a fost proclamat cu consimţămînt faţă de Rusia, prinţul danez Valdemar.

Prinţul Vlademar n'a vrut să primească tronul oferit. Guvernul Rusiei a propus atunci pe prinţul Didian, pe care însă nu l'a vrut Sobrania. În 2 Decemvrie a pornit o comisie compusă din Stoilov, Grecov şi Calcev la un turneu european, ca să consulte păreriile puterilor mari. În acelaşi timp rusofili au făcut o revoltă în interesul Rusiei, ceea ce i'a îndemnat pe regenţi să-l trimită pe Stoilov în Viena şi să-l ofere lui Battenberg tronul din nou. Battenberg i'a refuzat foarte categoric. Atunci Sobrania s'a convocat încă odată pe ziua de 16 Iunie şi s'a ales la propunerea lui Tonciev, Ferdinand de Coburg, care în 14 Aug. 1887 a jurat pe constituţia ţerii, înaintea Sobranei, întruîntră la Tirnovo, ear în 22 Aug. a intrat în capitala ţerii sale.

Alegerea a fost opera şi idea lui Stambulov. Ear' principele imediat l'a şi înscănat ca compunerea cabinetului. Principiul lui Stambulov a fost: „Bulgaria sa sebe si!” (Bulgaria pentru sine!) Şi principiul seu a ştiut să-l apere întodeauna. Politicele sale i'a asigurat trecere peste tot. A descoperit mai multe conjuraţii, care aveau de scop detronarea lui Ferdinand. Între acestea a fost şi viteazul rebel macedonean, maiorul Panîta Simbriashi Ruşilor au încercat de mai multe-ori să-l pează. Odată numai cu preţul vieţii lui Belev s'a mîntuit de moarte.

La 10 Aug 1892, Ferdinand s'a reîntors din călătoria sa europeană şi peste două zile Stambulov a fost primit în audienţă de către Sultanal Abdul Hamid. Sultanal l'a primit cu multă graţiositate şi a declarat, că i'c convine politica lui Stambulov. Peste un an, la 11 Aprilie, la nouă zile după căsătoria lui Ferdinand, Stambulov a fost primit şi de către Maiestatea Sa, Monarhul nostru.

Unul dintre cele mai mari succese parlamentare ale lui Stambulov, a fost, că a isbutit, ca prinţul Boris să nu trebească să fie botezat în religia ortodoxă.

Aceasta a făcut-o de dragul şi în hatrul lui Ferdinand, acoperind cu popularitatea sa o idee de tot nepopulară.

Ultimul seu succes a fost soluţiunea chestiei şcoalelor bulgare din Macedonia, ivită în lunile Martie-Aprilie 1894.

Opt ani de zile a stat el în fruntea afacerilor publice din Bulgaria şi a guvernat această disordinată ţeară. În Aprilie 1894 a izbucnit crîsă parţială în cabinetul bulgar, care repetîndu-se de mai multe-ori, a învolat demisia lui Stambulov. De-atunci inimiile lui au intrat în acţiune şi n'au scăpat nici un singur privilegiu să nu lucre spre strîcătura lui, pînăcînd pumnalul asasin l'a scăpat de torturaţoarele persecuţiuni, cărora în timpul din urmă atît de des a fost expus...

Contra legilor politice-bisericeşti.

„Fejermegyei Napló” dela 15 Iulie n. înregistrează următoarele:

„Oraşul Szentes nu vrea să-l plătească pe conducătorul matriculelor de stat. Acesta este pe scurt cuprinsul hotărîrii, ce s'a adus în ultima adunare a comitetului oraşenesc din Szentes.

„Comitetul s'a ocupat cu chestia, că de unde şi cum o să plătească pe conducătorul matriculelor civile şi peste tot în ce mod să acopere speşele ce se vor ivi cu introducerea noiei legi. Sfîrşitul dis-

cuţiei a fost declaraţia, că pe conducătorul matriculei civile nu-l vor primi în registrul oficialilor oraşeneşti şi că vor menţine principiul, că: oficialii numiţi trebuie să-şi plătească salariile dela cel-l'a numit.

„Astfel oraşul Szentes este primul, care a dat piept cu isbînda faţă de liberalismului”.

Din Făgăraş.

Primim din Făgăraş o corespondenţă în care deşi se tratează despre lucruri asupra cărora s'a mai scris, totuşi o publicăm, deoarece-ce în legătură se aduc lucruri nouă.

Eată acea corespondenţă:

Făgăraş, 17 Iulie n. 1895.

Felul, cum unui corespondenţi nechemăm informaţii şi poate de rea credinţă, e ploatează prin ziaristică, chestiuni sociale, naţionale, politice şi personale de prin Făgăraş şi giur, ne-a umplut de serioase îngrijiri. Căci chemaţi şi nechemat corespondenţi acreditaţi şi patentaţi scriu despre noi şi acţiunile noastre, ba chiar şi despre convingeri interne personale şi ne discreditează înaint publicului cu un zel demn de o cauză bună.

Aşa tocmai în zilele trecute, un corespondent „călător prin Ardeal”, care prin nereză şi grandomania sa, nimiceşte total reputaţiunea deja scărită a ziarului la care, cu pozitivitate aspiră a „colabora intern” — după cum se lauda pe aici — un „publicist” găsoace, care numai ieri-alaltăieri i'a găta din straiţă nltimile rămăşiţe din „tipăii” feicitului Bob; un corespondent, care în 30 Iulie a. c. trece prin Făgăraş, ca Tiganul prin rai, dă cu nasul la examenele şcoalelor, şi în lă de a sta să asculte temeinic, în loc ca să examineze să stee la conferenţele didactice, la şedinţele adunării generale a „Reuniunii învăţătorilor români”, întruîntră atunci, în lă se iee parte la banchetul dat de această corporaţiune — dl corespondent a făcut altceva.

Anume în acest timp a vizitat locuinţa improvizată a unui „circuit” de provincie.

Apoi în loc să caute societate, convenim se preumblă „cuc” pe promenadă şi obode singurătate se pune şi fabricează corespondenţe din vîrfurile proţapului şi zice: „Făgăraşul e mort. Românii sînt prăpădiţi. Limba lor şi-a uitat o. „Reuniunile de femei sînt „zero”. Progresul” se ocupă cu maghiarisarea.

Românii nu convin nici la mort laolaltă (şi tocmai în aceeaşi zi au fost trei convenenţe — dar de sigur nu la „vagoanele” circuitului Cutare „din reşedinţă” e răstăcit. Celalaltă vîndut Ungurilor (cu toate că respectiv dela Anul-Nou încoace are trei procese „pentru agitaţiuni politice”) şi d u r e se şi e durere.

Apoi se pune şi linguşeşte: „Dreptate se bucură în Făgăraş de reputaţiunea că merită faţă de toate celelalte ziare române. În fine cere, ca fraţii bănăţeni să se milosimească a ne trimite o dosă de naţionalism, căci altcum Otleni-s' perduti”.

Şi acum zic şi eu cu dl M. B. „Făgăraşeni! La aşa cap aşa căciun. Eată cum ne scoate fie-cine vorbă slabă şi numai din vina noastră.

Căci, despre ceea-ce se întemplantă, se lucră şi îndeplineşte, nu ne interesăm să scriem, ci lăsam ca tot alţii să scrie şi să ne scoată — în bine sau în rău — iva-lă.

Vedem că compatrioţii s'au îngrijit pentru „nutreţmentul spiritual” al Maghiarilor din Făgăraş. Un descendent direct din familia unuia dintre cei 7 principii, cari au ales pe duce suprem pe Arpad la Alecu, rege „maghiar” Thierfeld Lipot, edă şi reînviază, cu colaborarea internă, a mai neamului maghiar Vecsei János (fiul legiului) cojocarului greco-catolic Veceanu din Cluj, un ziar „Fagars és Vidéke”, şi işi face niştele cum le place.

Ear' noi nici atîta osteneală nu luăm, ca cel puţin să înregistrăm pe ziarele noastre, lucruri cari ar fi arzător pentru da publicităţii.

De aceea ar fi timpul suprem ca să intrupeze idea înfiinţării unui aşă numit „biuron de presă” la care să întreaga lăgulat toate ştirile din Făgăraş şi din provincie; să prelucere acomodat şi să se comunice ziarele noastre spre publicare.

(Foarte nimerită idee. Numai să o neţi în aplicare. Red. „Trib.”) Numai vom scăpa de vorba slabă care ni-o scot, cari nu ne cunoşce şi nici nu-şi dau silă de a ne cunoaşte.

Cei-ce au urechi de auzit să audă și să înțeleagă, căci a zis Christos: când va ajunge „urciunea pustirii“, la locul unde nu se cade să fie pusă, atunci să știți că se apropie sfârșitul...”

Maialul școalelor române elementare din Făgăraș s'a ținut în 8 Iunie a. c. cu o „pompă“ neobișnuită, poate, în toată cronica maialelor — cu steag negru.

Când conductul de 160 elevi a plecat dela școala gr.-or. prin piață cu steagul negru în frunte și cu marșul lui Mihail-Viteazul, câte inimi atâtea emoțiuni s'au produs.

Înainte mergea pandurul, la spatele lui steagul negru, compus: pe o prăjină neagră, în vîntul căreia era înfipț o cruce galbună de metal, falăia o pânză dublă de dul negru, ținută întinsă prin doi ciucuri grei. Fiind dul transparent și dublu, lumina ce-l străbătea producea valuri rîulete undulătoare zic-zac în sus și în jos, încât ți-se părea că curg șiruri de lacrimi — mărgelile de abanos.

Bătrânii își ștergeau ochii, bărbaiți plecau frunțile gînditoare, tinerimea aplauda, elevii strigau „vivat“, musica cânta, dobele răsuna și străinii se coteau, ear' Maghiarii își ziceau unii altora — „valosdgos csufsdg“, (curată batjocură) și toți întrebau după cauză. Apoi fiecare își presupunea „causa“ în felul seu. Sîsîr căteva presupuneri, cum zicea cineva, nu cu „nu fără minciună“.

Unul zicea, că Românii, de câte-ori au făcut maial, n'au dus nici un fel de steag, căci pe al lor nu-l lasă se-l ducă, ear' altul nu voesc a duce, prin urmare demonstrează cu steag negru.

Asta-i una, dar' mai e și alta, ziceau alții, știți cum cântă poporul?

Seghedine! Seghedine!
Temnițele tale-s pline!
Pline-s ș'ale tale, Va!

Cu Români nevinovați...

Acestea-s două, dar' mai e și alta, întreprușea altul. A treia cauză e, că Roman amurit în temniță, Pop de Băsești abia și-a îngropat soția, Brote, Albini, Popoviciu au trebuit să guste pâinea expatriării...

Acestea-s trei, ziceau alții, dar' mai sînt: ti prind, ti leagă, ti bat cu gendarmi...

Acestea-s patru, dar' mai sînt și altele, zicea celalat, dar' mai bine, haideți să întrebăm pe învățătorii.

Kérem, ich bitte, tanitós ur, Herr Lehrer, — lumați-ne pentru-ce mergeți cu steag negru!

E azi a opta zi din „postul Sănpetruului“.

Dar' alt motiv?

— A murit și episcopul bisericii acum patru săptămîni.

Dar' alt motiv? —

— Ba mai sînt încă to-mai o mie și una de motive... strigați băieți „vivat“, să trăească dreptatea.

Ear' în reședința fîșpanului Bauszner lucrurile au luat o față serioasă. S'au convocat toți sfetnicii, ba mai tîrziu a citat pe primarul orașului, pe căpitanul de poliție și pe fisolgăbirul și s'au sfătuit cum să scape — patria de primejdie. Ear' la 4 ore d. m. s'a prezentat fisolgăbirul cu suita obișnuită la locul de petrecere ca să — conștie steagul, dar' nu l-au putut afla, cu toate-că nici o tufă n'a rămas nescormonită de poliți și gendarmi.

Ca răsunare a pus la cale improcusarea învățătorilor, făcînd capital dintr-o convorbire, ce învățătorul I. Berescu a avut-o, în preșeara maialului, cu căpitanul orașului.

Aceasta adevărat a întreat pe respectivel, că ce steag duce mîne și a primit răspuns, că „al nostru“. A reflectat că nu-i permis, dar' se ducă în frunte steagul roșu-alb-verde, apoi se poate duce și al „d-voastre“. „Îl ducem, numai se ne dați un polițaiu, sau ori-ce om — că chiar îl plătim — să ni-l ducă“, la ce-ce căpitanul a răspuns că „nu se poate“.

Pe basa acestei convorbiri numitul căpitan a denunțat în scris la pretură, zicînd că (pentru steagul roșu-alb-verde, ca de batjocură nu s'a cerut nu „polițaiu“ s'au „om“, ci „magyar ember“. Ear' pretorul Herszenyi (Herszeanu) a pedepsit pentru „állam elleni kikiadás“ pe învățătorul I. Berescu și Andrei Stroia cu câte 50 fl. bani, și 8 zile temniță. Învățătorul A. Stroia, când a subscris comunicarea sentenței la pretură, a strigat „Ejjen az igazság“. Și apoi a făcut recurs la vice-comitele contra sentenței basată pe motivele: că fiind post nu e obiceiul să se ducă steag negru, că maialul trebuie să se țină după exa-mene, că dacă a murit episcopul bisericii n'a murit în ziua de maial. Acestea trei „motive“ sînt basa unică a sentenței. Și apoi să mai ai respect în fața aplicării legilor prin pretorii maghiari, când ei deroagă sfințenia lor cu atîta patimă. Cu tot atîta îndreptățire poate fi pedepsit învățătorii, pentru-că la maial nu și-au ascutit mustățele cu „magyar bajusz kenőcs“ dela Kecske-met.

Convocări.

Sînt convocate:

Adunarea generală ordinară a despărțământului XIII. (Abrud) al „Asociațiunii transilvane“, pe ziua de 11 August st. n. a. c., la 10 ore antimeridiane în biserica gr.-or. din Sohodol-sat.

Dr. Simeon Caian,
director.

Ioan Maior,
secretar.

— Adunarea generală al despărțământului VII. a „Asociațiunii transilvane“ pe ziua de 16/28 Iulie, 10 ore a. m. în biserica gr.-cat. din Petroșeni.

Ioane Ianaș,
director.

A. Trimbișoiu,
actuar.

CRONICĂ

Sibiu, 20 Iulie n.

Dar evlavios. Din Ațel ni-se scrie: Mult onorata doamnă Maria Roman, președinta „Reuniunii femeilor române din Mediaș“ și giur, pe lângă repețitele binefaceri bisericii gr.-or. din Ațel, în zilele acestea a binevoit a mai dărui și un „Molitvelnic“ legat în preț de 5 fl. 60 cr., care ne era foarte de lipsă; pentru care faptă marimimoasă i-se aduce adăncă noastră mulțumită. Teodor Roman, paroh gr.-or.

Nenorocire între lucrătorii de carbuni din Petroșeni. „Revista Orăștiei“ scrie următoarele: Luni în 15 Iulie st. n. după amiază la 6 ore, când de regulă se schimbă lucrătorii, în minele de carbuni s'a întemplant o nenorocire. Când 4 lucrători au plecat din locul de unde au lucrat, s'au meargă afară, din nebagare de seamă s'a aprins găsul și înaintea acelor 4 lucrători s'a surupat baia de nu au putut să ese afară, și așa lucrătorii închiși au ars în ruină. În ziua de 16 Iulie pretura din loc, sub conducerea ofițantului pretorial dl Ioan Vassiu, a făcut dispozițiunile necesare și abia cu mare greutate s'au scos cadavrele afară de sub pămînt; mai mulți lucrători au fost greu răniți.

Boale de vite. În comuna Homorod, comitatul Târnavei-mari, a murit un armăsar de antrax. — În comuna Ilia-Murșană, a murit o bovină de apărindere de splină. — În orașul Felvincz, din comitatul Turda-Arieș sau bolnavit de răie 2 cai. — În comuna Hadrév din același comitat a murit un cal de apărindere de splină. — În comuna Harasztos din comitatul Turda-Arieș a fost împușcat un cal mucos. — În comuna Crisbav din comitatul Brașovului a fost împușcat un cal mucos. — În comuna Székely-Kocsárd și Vajdaszeg din comitatul Turda-Arieș a murit câte o bovină de apărindere de splină.

Un nou mijloc contra tuberculozei. Cunoscutul profesor de universitate Maragliano, a ținut într-un cerc medical o prelegere asupra serului inventat de dînsul contra suzimei boale. Profesorul Maragliano susține, că a vindecat cu serul seu 30 din 63 de bolnavi.

Zile critice. Falb anunță următoarele zile critice: De prima ordine sînt: 22 Iulie, 20 August, 18 Septembrie și 10 Octombrie. Dintre acestea cea mai critică este ziua de 18 Septembrie, care este împreună cu o întunecime de soare.

În balon la polul nordic. Călătorul svedian Andrée de present în Paris și a asistat la ședința Academiei de științe. El umblă cu planul să călătorească în balon la polul nordic, și spre acest scop studiază diferitele sisteme, cari i-ar pute oferi garanții mai bune. Cu deosebire se silește să afle o materie impermeabilă. De căma balonului, se vede, mai puțin se îngrijește; el a mai făcut prin aer un drum de 300 kilometri peste marea ostică și i-a dat balonului după plac diferite direcțiuni. Gondola balonului, cu care are de gînd să plece către polul nordic, este destul de mare, ea se încapă în ea o sanie și o corabie mică, de cari se va servi el, la descălecarea, după împregiurări. Călătoria o va începe în anul viitor și pare a fi foarte sigur de izbândă.

Musică pe promenadă. În cas de timp favorabil, capela orașenească de muzică va cânta mîne, Duminecă pe promenada de sus. Începutul la 4 ore d. m.

O moștenire perdută. Am anunțat într-un număr trecut al foii noastre, că un anumit Don Alexandro Soler a lăsat prin testament reginei regente a Spanie și copilor ei, toată averea sa în valoare de 700.000 fl. Acum unele foi aduc știre, că regina a perdut moștenirea. Este aune în Spania o lege, care dispune că testatorul trebuie să-și scrie testamentul pe o hîrtie care poartă marca anului respectiv. Don Alexandro Soler și-a scris testamentul în 1895, ear hîrtia purta marca anului 1894. Îndată-ce a ajuns testamentul înaintea autorităților, fu declarat de fără valoare. Neavînd Don Alexandro rudenii, toată averea a trecut în mîna statului.

Gendarmi pe bicicletă. Conform unei ordinațiuni a ministrului prusian de războiu, le este de aci înainte și gendarmilor permis să se folosească în serviciu de bicicletă.

Haiducii în Sîrbia. „Videlo“ anunță din Utzșitz: Haiducii au omorît pe primul din Rananje, Dimitrie Damjanovics. Acesta este al șaselea primar omorît de haiduci.

Menageria Kludsky Menageria Kludsky, care a sosit acum în Sibiu, se va deschide mîne Duminecă 20 Iulie. Această menagerie și-a cîștigat renume în orașe ca Berlinul și Viena.

VARIETĂȚI.

(Cele mai raționale raporturi de etate între înșurături.) În „Revue d'économie politique“, directorul oficiului de statistică din Budapesta publică un studiu, în care se ocupă cu interesanta chestiune: în ce raporturi de etate se potrivește mai bine soții în căsătorie. Conform datelor statistice, cele mai fericite căsătorii au fost acelea, în care raportul între etatea bărbatului și a nevestei a fost 25—19, 31—21, 40—24, 45—29. Considerînd deci raportul dintre ani, se recomandă fetelor de 18—19 ani să-și aleagă bărbați cu 7 ani mai bătrîni decît dinsele, pe când cele de 21—29 ani se pot mulțumi și cu bărbați cari sînt cu mai mult de 7 ani mai bătrîni decît dusele. Femeilor mai bătrîne de cîte 30 ani nu li-se dă nici o povață — probabil din cauză că la acestea nu au nici o influență anii bărbatului.

Învitare de abonament

la
„TRIBUNA“.

Cu 30 Iunie v. 1895 expiră
abonamentele pe semestrul I, pe
cuartatul II. și pe luna Iunie.

Domnii abonenți sînt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foii.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe cu prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Abonamentul trilunar . . . 3 fl. 50 cr.

Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate
cât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sînt rugați
a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fașile, în
care li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI“.

Sofia, 20 Iulie n. O circulară a ministrului-președint Stoilov către toți prefecții din țeară, ordonă acestora să facă cunoscut prin placate, că șeful statului major rusesc generalul Obrucev, cu ocazia înfățișării deputației bulgare înaintea Țarului, a zis, că Rusia nu vrea să trimită în Bulgaria ofițeri, deoarece armata bulgară și-a dovedit harnicia ei la Slivnița. Țarul Nicolae II. a spus, că păstrează pentru Bulgaria simțăminte de bunăvoință.

Sofia, 20 Iulie n. Halev și Georghie, preținși asasini ai lui Stambulov, au fost arestați. Gheorghiev a mărturisit participarea la atentat. Se pare că e mijloc un act de răsunare, de oare-ce Stambulov a denunțat pe Gheorghiev autorităților turcești, când acesta se refugiase în Macedonia după procesul lui Panita.

Sofia, 20 Iulie n. În urma purtării vătămătoare din partea familiei lui Stambulov față cu trimisul principelui Ferdinand, acesta a trimis mareșalului suprem o telegramă, în care interzice tuturor membrilor civili și militari ai Curții de a lua parte la înmormîntare.

Sofia, 20 Iulie n. Știrile despre abdicarea principelui Ferdinand și proclamarea fiului seu Boris de domnitor cu o regentă rusescă sînt false.

Belgrad, 20 Iulie n. Scuștina a primit învoeala financiară încheiată în Karlsbad, cu 164 voturi contra 54.

Bibliografie.

A apărut în editura librăriei A. Todoran din Gherla:

„Două turturele de aur“ și „De când se numește femeia porumbiță“, povești din popor, de Laurențiu Ciorbea, broșurele de câte 40 pagine.

Piața cerealelor din portul Braila.

Operațiile efectuate în 4 Iulie 1895.

C. Dimitriadis lui A. Kirschen, grâu 3150 hect. 7.47½ lei. C. Dimitriadis lui A. Kirschen, grâu 3500 hect. 7.47½ lei. Frații Bach lui I. Zoreff, porumb 3360 hect 7 45 lei. Zangaridi lui Graetz & Fischer, porumb 9200 hect. 7.25 lei. Sigmund Strass lui Löventhon, porumb 2920 hect. 7.20 lei. V. P. Sassu lui Ottoman, orz 1350 hect. 3.80 lei. I. T. Petcu lui Ottoman, orz 2650 hect. 3.90 lei. Tzoucos & Lecos lui A. Erfling, secară 1400 hect. 6.30 lei. I. G. Sassu lui F. Goldwurm, porumb 650 hect. 7.55 lei. Frații Pappastelato lui Löventhon, porumb 2000 hect. 7.42½ lei. Jeschek & C. lui F. Carnevali, porumb 2500 hect. 7.20 lei. Frații Bach lui L. Mendl & Co., porumb hect. 1500 7.47½ lei.

Cereale sosite:

Pe apă: Grâu 13.800 hect.; porumb 8500 hect.

Pe uscat: Grâu — hect.; porumb — hect.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 19 Iulie nou Grâu frumos hect. fl. 5.40 până 6.—; grâu mestecat hect. fl. 4.50 până 5.10; secară hect. fl. 3.60 până 4.—; orz hect. —.— până —.—; ovės hect. fl. 2.40 până 2.90; cucuruz hect. fl. 5.60 până 6.—; mîlaiu hect. fl. 5 până 5.50; cartofi hect. fl. 1.40 până 1.60; sîmînță de cânepă hect. fl. 4.50 până 5.—; mazere hect. fl. 6.50 până 7.—; linte hect. 7.50 până 8.—; fasole hect. fl. 6.— până 6.50; păsat de grâu 100 chilo fl. 14.60 până 14.60; făină nr. 1 100 chilo fl. 13.80; făină nr. 2. 100 chilo fl. 11.40 făină nr. 3 100 chilo fl. 10.—; slănină 100 chilo fl. 56.— până 58.—; unsoare de porc 100 chilo fl. 58.— până 60.—; sîu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—; sîu de lumini 100 chilo fl. 33.— până 34.—; lumini turnate de sîu 100 chilo fl. 38.— până 40.—; săpun 100 chilo fl. 20.— până 30.—; fîn 100 chilo fl. 3.— până 3.60; cânepă 100 chilo fl. 34.— până 35.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 3.— până 3.25; spirit p. 100 L. % fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 50 până 60 cr.; carne de vițel chilo 42 până 50 cr.; carne de porc chilo 46 până 52 cr.; carnea de oaie chilo 28 până 32 cr.; ouă 10 cu 20 până 23 cr.

Călimdarul zilei.

9/21 Iulie 1895.

Italian: S. M. Pancratie.

Gregorian: Proccedisi.

Soarele: răsare 3.59 apune 8.10 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 16 Iulie. n. 9 ore dimineața

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 724.7)	Diferența din prezintă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
724.7	— 0.7	+ 30.0	— 32.1 + 16.1	NV

Din țeară 18 Iulie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera- tura Celsius	Vântul	
			direcția	tăria
Budapesta . .	761	+ 20.6	N	1
Sătmar . . .	761	+ 19.4	SO	1
Cluj	761	+ 16.6	V	1
Orșova . . .	761	+ 20.4	N	3
Arad	76	+ 21.7	SO	3
Făcliova . .	761	+ 21.4	SO	1

Sosiți în Sibiu.

În 20 Iulie 1895.

Hotel „Neurherv“. Waidlich, f. Reiner, Kimpier și Rosenzweig din Viena, Kohn din Budapesta, toți comercianți.

Hotel Meltzer. Giorgescu cu soți din Rîmnice. Hanz din București. Demian, protopop din Brad. Dr. Bogdan din Brad. Marescu și Alexandrescu din Craiova. Dr. Marcea din Alba-Iulia. A. Julan din Hodmező-Vásárhely. Zerbos din Orăștie. A. Weiner, comerciant din Viena.

Medicinae universae

Dr. P. Cioranu

Medic pentru boale de femei, Accoucheur și medic

la băile din [1256] 16—17

FRANZENSBAD

Stefanstrasse „Villa Königshof“.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 18 Iulie n. 1895.

Sîmînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă	
Grâu				
Băntănesc nou	75	76		
Grâu dela Tisa	75	76		
Grâu „Pesta“	75	76		
Grâu de Alba-Reg.	75	76		
„Bacsa“	75	76		
Grâu ung. de Nord	75	76		
Sîmînțe, vechi ori noue	Sotul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă	
Secară		70—72	5.65	5.71
Orz	de nutreț de vînars de bere	60—62	5.80	6.—
„		62—64	—	—
„		64—66	—	—
Ovės		39—41	6.40	6.70
Cucuruz (porumb)	băntă. de alt soi	75	6.75	6.80
Meiu		76	6.—	6.05
Hrișcă		—	6.—	6.60
Grâu	Sept.-Oct. Mart.-Apr. Main-Iun. Iulie-Aug. Mart.-Apr. Oct.	7.01	7.03	
Cucuruz		6.19	6.21	
Ovės		6.20	6.22	
„		6.79	6.8	
Produse diverse	Sotul	Cursul	dela	pînă
Sîm. de trif.	Lucernă ungurescă	35.—	40.—	
„	roșie	56.—	60.—	
Oleu de rap.	rafinat	—	—	
Una. de porc	dela Pesta dela țeară	58.—	54.—	
Slănină	svîntă afumată	48.50	49.50	
Sîu		53.50	54.50	
Prune		—	—	
Lictar	slavon, nou	18.25	18.75	
„	băntănesc	17.—	17.50	
Miere	brută	—	—	
„	galbînă străcurată de Rosenau	—	—	
Ceară	brut	—	—	
Spirt	Drojdințe de spirt	—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 20 Iulie n. 1895.

Hîrtie-monetă română	Cump.	9.58	vînd.	9.66
Lire turcești	„	10.80	„	10.90
Imperiali	„	9.66	„	9.76
Ruble rusești	„	1.29	„	1.80

Bursa din Budapesta.

Din 18 Iulie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	123.50
„ „	

Anunț.

Se primește **ca elev** în farmacie
pe lângă întreținere și instruire gratuită,

un tinăr

care a absolvat cel puțin 6 clase gimnaziale
și care știe limba română și maghiară.

Notez că în cas de va dovedi o bună
putare va ave ca remunerațiune în anul
al 3-lea de praxă câte 5 fl. lunar.

Concurenții au de a-și adresa petițiile
împreună cu actul de pe clasa a 6-a gim-
nazială la subsemnatul.

La cerere pot să dau informațiuni mai
detaillate prin corespondență.

Gyó-Tölgyes, 11 Iulie 1895.

Róth Albert,

[2263] 2—5

farmacist.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea con-
silierului în medicină apărută în edițiune
nouă și augmentată

Sistemul nervos

și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia.

Se trimite sub plic pentru 60 cruceri
în marce postale. [416] 27—50

Eduard Bendt, Braunschweig.

Zacherlin

Efect miraculos! Omoară — ca nici un alt

mijloc — ori-ce insect, pentru-ce și este ca unic lăudat și căutat în lumea întreagă. Semnele lui sânt: 1. flaconul
sigilat, 2. numele „ZACHERL“.

Se poate procura în Sibiiu la domnii:

[971] 8—10

Julius Ballmann.
Johann Billes.
Wilhelm Frank.
Ludwig Fuchs.
R. Gardik.
G. W. Grohmann.

Gustav Gürtler.
Friedrich Homm.
F. Jahn & Söhne.
Ludwig Gürtler.
Josef Jikeli.
Gustav Kessler.

Ludwig Kurowsky.
Daniel Löw.
Michael Mathias.
J. B. Misselbacher sen.
J. C. Molnár, Apoth.
F. A. Reissenberger.

Daniel Schön.
Rudolf Schuster.
Josef Schwarz.
Georg Serfösz.
K. Tartler.
J. Franz Wagner.

Josef Wagner.
Wilhelm Wazek.
Josef Zimmermann.
F. Zweier.
Carl Sebes.

Deposite se află în toate localitățile din Transilvania acolo unde se află afișate placate
despre Zacherlin.

BORSZÉK

în comitatul Csik, Transilvania.

Baie de primul rang.

Între nepătrunse păduri dese de brad 900 M. (2750
urme) peste suprafața mării.

Factori vindecători: climă înaltă subalpină, aer curat bogat în ozon,
excelente izvoare vindecătoare de apă feroasă și liberă de fer conținând acid
carbonic, băi reci cristaline conținând fer și acid carbonic, băi feroase de mlaștină,
băi de putină conținând acid carbonic sau cetină de brad, institut admirabil aranjat
de hidroterapie, masagiu și electricitate.

Borszék-ul e recomandat de autorități celebre din țeară și din străinătate
pentru: toate felurile de anemie, gălbănare, boale de stomac și de intestine, contur-
bațiuni de digestiune, boale cronice de rinichi și vezică, tuse seacă, expectorații de
sânge, catar de plămâni, catar cronic de laringe, boale de nervi, boale femești,
scrofule, reumă și podagră, mai ales însă ca băi întăritoare și oțelitoare.

Inceputul sezonului la 15 Iunie, durată până la 15 Septemvrie.

Călătoria la Borszék: Oaspeților sosiți în gara dela Reghinul-săsesc le stau la
dispoziție pentru călătoria mai departe calea comode de ale întreprinderii de diligență
obligată prin contract. Călătoria se face fără întreruperi mari schimbându-se caii.
Prenotațiile (pentru locuri singuratic sau calea întregi) sânt a se adresa prin scrisoare
sau telegraf la întreprinzătorul:

Miklós-Görög, Szász-Régen. — Prețurile sânt regulate.

Renumita apă minerală de Borszék se umple și se astupă cu cele mai excelente
aparate moderne și se pune în vânzare limpede ca cristalul în deplina ei putere re-
coritoare și musantă.

Recunoscută de cea mai curată și mai sănătoasă apă minerală naturală.

Dreptul de vânzare exclusivă a apei noastre îl are bine reputata firmă
Lazár & Verzár în Brașov (Brassó), și deci toate comandașile sânt a se adresa
la numita firmă, care le execută în cel mai prompt și mai convenabil mod ab Borszék
sau Reghinul-săsesc.

Comandașile mai mici pentru consum privat execută și direcțiunea subserisă.

Cu prospecte amănunțite și deslășiri precise servește cu toată prevenirea direc-
țiunea băilor sau medicul balnear **Dr. Johann von Szilvassy.** [1896] 14—15

Postă și telegraf în loc.

Borszék, Iunie 1895.

Direcțiunea băilor și a stabilimentului.

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franțoească

este

„LE GLORIA“

de

[2267] 37—50

Iosif Bardou & Fils,

Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare,
20 diplome „Hors Concours“.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte
hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.

„LE GLORIA“ este numai atuncia fină când pe fiecare cartică se pre-
vede firma „Joseph Bardou & Fils“ ca inscripțiune.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări se capătă cu marginile atât lustruase
cât și dințate (perforate).

„LE GLORIA“ se vinde și în tuburi de o analitate ne mai pomenită până
acuma de excelentă.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile
„Nürnberg și hârtie en gros“ precum și la trafici.

Marfă gata după plăcere.

Constantin Dragoș,

măiestru pantofar,

Sibiiu, strada Măcelarilor 37,

recomandă onorului p. t. public, că în lucrătoreea sa de
păpucărie efectuează tot felul de încălțăminte pentru domni,
dame și copii, precum și tot felul de reparaturi, cu prețurile
cele mai moderate, oferind totodată spre mulțumirea tuturor
marfă solidă și prompt executată. [1684] 11—12

Prețuri foarte ieftine.

Numai fl. 6

costă optico-acromaticul

Aparat de fotografie „EDISON“

non inventat, cel mai de încredere, mai simplu și mai ieftin
dintre toate sistemele de până acum. [1916] 7—10

„Edison“ ofere cele mai sigure garanții pentru funcționare excelentă și cele
mai bune rezultate. Ori-cine poate face fără nici o cunoștință
fotografii excelente. Nereușita deschisă pe lângă garanție conștientioasă.

„Edison“ este acomodat și pentru fotografii la moment și e deci inevitabil
pentru turiști, pictori, iubitori naturii și pentru petrecerea la țeară.
Aparatul, ce se poate așeza într-o elegantă cassetă, costă cu placă de uscat, hârtie
de copiat, laternă pentru camera obscură, mașină de copiat și cu toate utilitățile
de fotografie cu tot **compl. fl. 6** împreună cu o instrucțiune amănunțită.

Manufactura fotografică **ALFRED FISCHER**, Viena, I., Adlergasse 12.

Prospecte gratis. — Expediția cu rambursă.

3 medații de aur
15 de argint
12 diplome de
onoare și recu-
noștință.

Franz Joh. Kwizda.

Fluidul de restituțiune

al lui

KWIZDA

[1793] 7—40

apă de spălat pentru cai. Prețul unei sticle
1 fl. 40 cr. v. a.

De 30 de ani întrebuințată în grajdurile curții și ale militarilor și
civililor, pentru întărire după strapaș mari, la scrintituri, înțepe-
nirea mușchilor etc., face caii să presteze mult la trainare.

Depositul principal:

Farmacia cercuală

Korneuburg I. Viena.

Să se observe bine
marca și să se
ceară exclusiv
fluidul de resti-
tuțiune a lui
Kwizda.

Se capătă în
toate farmaciile
și drogueriile
din
Austro-Ungaria.

Licitare minuendă

se va ține la Blaj, în 8 August a. c.
la 10 ore a. m., spre elocarea zidirii
unor case capitulare în piața Blajului.

Prețul preliminar face 12.392 fl.
85 cr. [2300] 1—2

Condițiunile se pot vedea în Blaj la capitalul.

În cancelaria subsemnatului se
primește pe lângă condițiuni solide

un tinăr

apt în afacerile notariale sau
un practicant.

Cârna (per Alvincz.)

Ioachim Madrea,

not. cerc.

[2278] 3—8

Nici când în viață

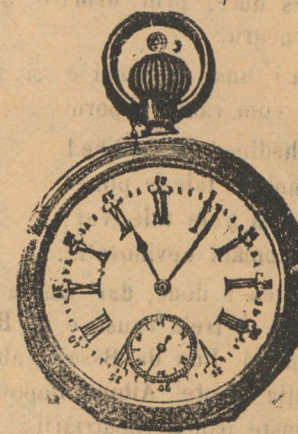
NU SE MAI DĂ

rara ocazie a pute cumpăra

numai pentru fl. 4.25

următoarea admirabilă colecție de mărfuri:

10 bucați fl. 4.25

10 bucați fl. 4.25

1 ciatornic prima „anker-remontoir“,
punctual cu garanție pe 3 ani;

1 lanț fin, imitație de aur, cu verigă
de siguranță și carabin;

2 inele, imitație de aur, de cel mai
nou fason cu briliante, peruzea și rubine
imitate;

2 butoni pentru mangete, aur double
mechanism prevetat;

1 frumoasă broșă pentru dame, fason
de Paris;

2 butoni pentru cămașă (chemisett)
aur imitat.

Toate aceste 10 bucați practice costă
laolaltă numai fl. 4.25.

Pe lângă aceste se mai dă *gratis* o
surprindere deosebită, pentru-ca firma mea
se fie pururea ținută în memorie.

Comandați repede, până când depu-
situl mai e provăzută, căci o asemenea
ocazie nici-când nu se mai întoarce.

Expediția se face la adresa ori-cui
pe lângă rambursă.

Neconvenind, banii se restituie cu pre-
venire, încaț ori-ce risic este exclus pentru
cumpărător. [2130] 2—6

Se procură singur și numai prin firma

Alfred Fischer,

Viena, I., Adlergasse 12.

Împrumuturi de bani.

Pe realități, case din provincie cu
amortisare pe 40 de ani 5 1/4%, pe 50
de ani 5%. Mori și fabrici amortisabile
în 32 de ani 6%, pe clădiri noue se
acordă la începerea zidirii împrumuturi
de 50%, la încheierea totală a zidirii
alte 50% cu interese de 6%. Credit
personal pentru persoane de ori-ce stare pe
lângă depunere de 1/4 de an 6—7% in-
terese și se poate căpăta până la 10.000 fl.
Amănunte: [2255] 3—6

Budapesta,

Hazai és külföldi

jelzalog K. Kerepesi út 65. II. em. 24.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Engen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.